

27. évközi vasárnap 2014.

Bevezetés

A mai, évközi 27. vasárnap evangéliumában a gyilkos szőlőművesekről szóló példabeszédet halljuk majd. Ebből a példabeszédből – ha nem termünk igaz gyümölcsöket, akkor az „elvéteik tőletek az Isten országa” figyelmeztetés nekünk szól, mert ma mi vagyunk az Úr szőlőskertje. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirié Litánia

Urunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy nem tudatosítjuk magunkban kellően, hogy ma mi vagyunk az Úr új szőlőskertje. Uram irgalmazz!

Urunk, Jézus Krisztus! Bocsásd meg, hogy nem törekszünk eléggé arra, hogy jó gyümölcsöt teremjünk. Krisztus kegyelmezz!

Urunk, Jézus Krisztus! Add kegyelmedet, hogy távol tudjuk tartani a szőlőskert sövényeitől az azt lerombolni akarókat. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Tagadhatatlan, hogy az Úr Jézus minden beszédében egy konkrét hallgatósághoz fordult. – Hogy mindennapi életünkből kölcsönözte példáit és hasonlatait. – Az is tagadhatatlan tény, hogy ebben az evangéliumi szakaszban is tükröződik az őskeresztények helyzete. Kiolvasható a sorok mögül, hogy ez az evangéliumi szakasz akkor íródott, amikor a keresztények elszakadtak a zsidó vallási közösségtől, és megnyitották kapuikat más népek előtt is. Cselekvésük helyességét volt hivatott igazolni ez az evangéliumi szakasz.

A sövényel bekerített szőlő valójában az ószövetségi választott népet jelenti, akire az Úr Isten rábízta az igaz Isten eszméjét, a monoteizmust, és az ehhez méltó erkölcsi magatartás törvénykönyvét.

A nép hivatalos vezetőinek, a példabeszédben szereplő bérlőknek az lett volna a feladatuk, hogy a templom őrtornyából vigyázzák a gondjaikra bízott szőlőt. Sajnos számos esetben nem így történt. Az isteni törvényekkel bekerített szőlőbe beengedték a pogány bálványokat, a pogány erkölcsöket.

Mikor Isten elküldte követeit, a prófétákat, hogy begyűjtsék a termést, a hálátlan bérlők egyiket meg-verték, a másikat megölték. Mikor pedig az Isten szent Fiát küldte hozzájuk, azt sem kímélték. Keresztre szegezték az Élet Urát.

Téves, és tragikus következményekhez vezethet az az értelmezés, mely szerint Krisztus, a példabeszéddel a Messiást visszautasító zsidó népet akarja elmarasztalni. Ő maga is, apostolai is, és első követői is mind zsidó néphez tartozók voltak. Ő ugyanis nem valamilyen etnikumhoz tartozás alapján, hanem tettei alapján ítéli meg az embereket.

Ő azt akarja hangsúlyozni, hogy nem azért jött, hogy csak a zsidó népnek, hanem hogy más népeknek is szolgálja az üdvösségét, hogy más népek is tagjai lehessenek az Isten országának.

Igaz, hogy a példabeszéd elsősorban Izrael üdvtörténeti helyzetére vonatkozik. De nem lenne benne az újszövetségi Szentírásban, ha nem lenne a keresztények számára vonatkoztatható tanulsága.

Aztán meg vegyük tudomásul, hogy a gonosz szőlőmunkásokról szóló példabeszéd egy idők végéig megismétlődő eseményre utal, ami Urunk Jézus Krisztus, és Egyháza sorsát példázza e világban.

Azzal, hogy a választott nép Jézus korabeli vezetői elutasították, s keresztre juttatták őt, a jézusi tanítás átlépte a választott nép sövénységét és elindult az egész emberiség felé. „Jöjjetek hozzám mindnyájan!” – ez Jézus programja.

Sajnos azonban az evangelizáció századai során és különösen az újkorban ez a meghívás igen sok esetben visszautasításra talált. Mind-ezek ellenére Jézus tervei szerint jött létre, és ma is él az Egyház, hogy mint Isten szőlője egy „új élet borát” teremje. Ha ez mégsem így történik és gyenge a szüret Isten egyházában, akkor ennek okát ne mindig a kívülállókban keressük, hanem magunkban!

Ha ellenséges erők törnek be egyházi életünkbe, s ők mondják meg, hogy mit szabad, mit nem szabad tennünk, annak egyik oka, hogy nem vigyázzuk kellően a sövényt.

Ha engedjük, hogy a „Jaj! Vigyázzunk! Meg ne bántsuk a másképp-gondolkodókat” szelleme gyöngítse keresztény életünket.

Ha nem hallja már Európa, s benne hazánk a jézusi figyelmeztetést, az „elveszik tőletek Isten országát”, ha nem termetek gyümölcsöt! Ne csodálkozzunk, hogy elkereszténytelenedik Európa, hazánk, családunk, s jómagunk is se hideg, se meleg keresztényekké válunk.

Isten ma is elküldi fiát a szőlő bérlőihez. Minden prédikációban az ő hangjának kellene felcsendülnie. Minden keresztényben őt kellene fölismernie a világnak. Mi is hibásak vagyunk, ha Jézus nem tud testet ölteni bennünk. Ha tehát el akarjuk kerülni a szőlőbérlők szomorú sorsát, át kell adni magunkat Jézusnak.

A keresztényeknek élő tanúságtétele a legmeggyőzőbb érv Jézus igaza, az Egyház létjogosultsága, Európa és hazánk keresztény volta mellett. Így, csakis így lehet megkíváncsítani hitetlen honfitársainkkal az evangélium borát.

Az élő tanúságtétel soha sem volt könnyű, s nem könnyű az ma sem. Hiszen a diktatúra erkölcsi rombolását mindenki megérezte és megsínylette. Negyven éven át hazudtak e népnek és hazudott sajnós maga a nép is. – Azt hittük, hogy a fordulat évében, pillanatok alatt megtörténik majd az erkölcsi megújulás, de sajnós nem történt meg, vagy csak alig. Jónévű államfőnk mondotta, hogy amit 40 év alatt leromboltak, annak újra felépítéséhez szintén 40 évre van szükség.

Ma bennünket figyelmeztet Krisztus, hogy legyünk gyümölcsstermő nép! Ha közülünk mindenki megteszi a maga környezetében azt, amit tehet. Ha egyre többen juttatják kifejezésre megdöbbenésüket gyűlöletkeltésekkel és határozottan tiltakoznak is ellene, akkor e nép gyümölcsöt teremővé válik, és nem elvételik tőle, hanem eljön hozzá Isten országa, a szeretet, s a béke országa.

Ámen.

F. F.